

[Kofod-Svendsen]

hvis de skulle etablere sig sådan, at de aldrig kunne få weekendfri.

Den vinkel synes jeg er vigtig at få med. Den var jeg ikke så meget inde på i mit første indlæg, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at den er vi bestemt opmærksomme på, når vi skal definere familiebruget.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Hr. Bjørn Poulsen tager igen temaet familieaktieselskaber op. Så vidt jeg er orienteret, er det et begreb, der i anden lovgivning er ganske veldefineret, så det skulle ikke volde de store problemer at overføre den definition til dette område.

Hr. Bjørn Poulsen nævner det forhold, at der også i forbindelse med familieaktieselskaber er bopælspligt. Det er klart, at også i den sammenhæng skal den, der opfylder bopælspligten, eller skal vi sige den, der er landmanden, have den bestemmende indflydelse. Det er det, der gælder i alle de andre sammenhænge. Derfor er det relativt let også i denne sammenhæng at definere, hvordan de forhold skal udmøntes.

Hr. Bjørn Westh prøver på at anskueliggøre – og kan henvise til visse citater – at dette ikke umiddelbart vil fremme de unges interesse for landbruget. Han gik oven i købet så langt som til at kalde det ungdomsfjendsk.

Jeg har i tidligere indlæg redegjort for, hvorfor jeg ikke er enig i den betragtning. Jeg forstår, at hr. Bjørn Westh har den opfattelse, og det kan jeg sikkert ikke gøre ret meget ved.

Jeg er ikke desto mindre af den opfattelse, at den første betingelse for, at et erhverv er attraktivt, så unge mennesker søger ind i det, er, at der er udfoldelsesmuligheder også i den sammenhæng, at der er god økonomi i det. Det er de færreste, der bevidst søger at udfolde sig inden for noget, hvor de på forhånd ved at der vil være en begrænset, måske oven i købet dårlig, økonomi.

At det formentlig uundgåeligt vil få den konsekvens, at ejendomspriserne vil blive højere, end vi kender det i dag, skal man ikke afvise. Men det er slet ikke alene det, der er afgørende.

Langt mere afgørende for unge mennesker – det tror jeg også godt hr. Bjørn Westh ved – er mulighederne for at skaffe sig suppleringsjord. Ikke mindst med hr. Bjørn Wesths kendskab til landbruget og landbrugslovgivning i det hele taget vil hr. Bjørn Westh nok indrømme, at det

te betyder forbedrede muligheder for suppleringsjord, også for unge mennesker.

Så nævner hr. Bjørn Westh igen retssikkerheden. Jeg skal ikke kritisere den eksisterende landbrugslov alt for voldsomt. Det er der ingen grund til ud fra den betragtning, at jeg selv har stemt for den. Men det betyder, at man vel har en forpligtelse til at medvirke til ændringer af loven, når man erkender nogle af dens mangler og fejl.

En af manglerne eller en af fejlene er efter min opfattelse, at det er for vanskeligt at tage tilstrækkeligt hensyn til de forskelligheder, der er i de enkelte dele af landet. Det gælder med hensyn til bonitet, det gælder med hensyn til trafikthed, det gælder med hensyn til miljøforhold, osv. osv.

Derfor synes jeg faktisk, det er at fremme retssikkerheden, når man i stedet for indviklede dispensationsprocedurer har et organ, der lokalt kan træffe beslutning ud fra de forhold, som gælder det pågældende sted, ud fra de forhold bonitetsmæssigt, trafikalt osv., der måtte være.

Hr. Bjørn Westh udtalte en vis bekymring for, at størrelsen af de ejendomme, som kan frastykkes, er tænkt sat op til 2 ha mod i øjeblikket ½ ha. Jeg har svært ved at forstå, at det i særlig grad skulle give anledning til etablering af fritidsboliger, at man kan få 1½ ha mere. Alt andet lige måtte man vel gå ud fra, at det giver mere basis for en heltidsbolig, eller at de, der ønsker at bosætte sig på landet, hellere vil gøre det, når muligheden for at have 2 ha jord er til stede, end når det kun er ½ ha.

Så siger hr. Bjørn Westh – han har vist oven i købet tillagt mig en udtalelse, jeg ikke er kommet med – at jeg ikke ønsker nogen grænse overhovedet for sammenlægning og supplerings. Det er ikke rigtigt, hvilket hr. Bjørn Westh også vil kunne se af det resultat, som er beskrevet. Men det er rigtigt for så vidt angår det at skabe harmoni i bedriften, at der ikke skal være nogen øvre hektargrænse.

Det er klart, at alle de andre regler for suppleringsjord skal efterleves. Jeg forstod det også sådan, at hr. Bjørn Westh i øvrigt syntes, at det var fornuftigt nok, at man kunne gøre det. Det er heller ikke så mærkeligt.

Man rejser så spørgsmålet: Hvis man sælger dyrene og man har et stykke jord, man har suppleret sig til, kan man så bare sælge det frit eller